

303 Duše věrné

původní tónina

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Du-še věr-né, Pá-na viz-te krá-čet ces-tou kří-žo - vou, za nás na své skrání
čis-té nést ko - ru-nu tr - no - vou. Hříšná zlo-ba li - du je - ho těž-ký
kříž naň vlo-ži - la, rod-ná ze-mě krá-le své-ho ostrým hložím zra-ni - la.

Před evangeliem

2. My, kdo dále hříchy svými
těžším činíme tvůj kříž,
s ženami teď plačícími
čekáme, až promluvíš.
Bolest tvá nás napomíná
nedbat ran, jež pominou,
ale lkát, že naše vina
je tvých strastí příčinou.

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně
láskou Boží zářící,
svatá krev z boku Páně,
do mé duše prýstící!
Po čem lační, po čem žízní
lidská srdce bolavá,
to jim dáš jen ty svou přízní,
jež se v Chlebě rozdává.

Obětní průvod

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání
tělo krutě zraněné
jako oběť smilování
za ovečky ztracené.
Bože, oběť svého Syna
přijmi v této svátosti,
pro ni chraň nás všeho zlého,
z temnoty nás vyprosti.

6. Jako setník na Golgotě
pravdu Boží nahlíží,
zástup hříšných poznává tě,
Kriste, Králi, na kříži.
Tobě, svému Spasiteli,
vyznáváme s vroucností:
Přítomen jsi vpravdě celý
v Nejsvětější svátosti.

Závěr

7. Veď nás, Kriste, dobrý Pane,
cestou kříže za sebou
k hrobu, jenž i nám se stane
zmrtevýchvstání kolébkou.
Ať ze Slunce, jež se skrývá
zde v oltární svátosti,
do nás tryská záře živá,
příslib věčné radosti.

Před evangeliem

2. My, kdo dá-le hříchy svý-mi těž-ším či-ní-me tvůj kříž, s že-na-mi ted' pla-čí-

cí-mi če-ká-me, až pro-mlu-víš. Bo-lest tvá nás na-po-mí-ná nedbat

ran, jež po-mi-nou, a-le lkát, že na-še vi-na je tvých strastí pří-či-nou.

Obětní průvod

3. Pro nás Je-žíš na kříž sklá-ní tě-lo kru-tě zra-ně - né ja-ko o-běť

smi-lo - vá-ní za o - věč-ky ztra-ce - né. Bo-že, o-běť své-ho Sy-na přijmi

v té-to svá-tos - ti, pro ni chraň nás vše-ho zlé-ho, z temno - ty nás vy-pros - ti.

Obětní průvod 2

4. Pa-ne svě-tla pře-žá-dou-cí, tys náš domov, tys náš hrad; ne-dej marně u bran

tlou-ci nám, kdo jdem ti ú-ctu vzdát! Sva-tá chví-le již se blí-ží po-kle-

ká-me na tvůj práh. Pán se k li-du své-mu sní-ží v chleba, ví-na způ-so-bách.

Přijímání

5. Sva-té tě-lo, v každé rá-ně lás-kou Bo-ží zá-ří - cí, sva-tá kr-vi

z boku Pá-ně, do mé du-še prý-ští - cí! Po čem lač-ní, po čem ží-zní lid-ská

srd-ce bo-la - vá, to jim dáš jen ty svou příz-ní, jež se v Chlebě roz-dá - vá.

Přijímání 2

6. Ja - ko set-ník na Gol - go - tě prav-du Bo - ží na - hlí - ží, zá-stup hříšných

po-zná-vá tě, Kriste, Krá-li, na kří - ži. To-bě, svému Spa-si - te-li, vy-zná-

vá-me s vroucnos - tí: Pří-to-men jsi vpravdě ce - lý v Nejsvě - těj - ší svá-tos - ti.

Závěr

7. Ved' nás, Kriste, dob-rý Pa-ne, ces-tou kří-že za se - bou k hrobu, jenž i

nám se sta-ne zmrtvých-vstá-ní ko-léb - kou. Ať ze Slunce, jež se skrývá

zde v ol-tář-ní svá-tos - ti, do nás tryská zá-ře ži-vá, příslib věčné ra-dos - ti.